

La humanitat

Any III : Núm. 375
Barcelona, dissabte, 21 de gener de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

El per què del viatge del general Batet a Madrid

Les tropes no podien traslladar a les noves casernes construïdes a Barcelona els seus llits vells i atrotinats

Ha tornat de Madrid el general Batet. Ahir, en baixar de l'express, va palejar als que l'esperaven la seva satisfacció per l'èxit de les gestions per ell realitzades a la capital de la República.

Estan equivocats els maliciosos que vulguin donar un caire polític a aquestes gestions. El general Batet ha anat a Madrid per tal de resoldre un problema que afectava a la ràpida utilització de les noves casernes aixecades a Barcelona. L'èxit, segons les seves paraules, ha coronat els seus treballs i la utilització dels magnífics edificis destinats a estabrir els soldats de la República segurament que no es farà esperar gaire. Heus ací el que ens ha explicat, referent a això, una persona que pot estar ben assabentada d'aquest afer:

—Acabats els nous edificis, model en el seu gènere, espaiosos, dotats de totes les comoditats, com mai el soldat no havia trobat a Espanya, les autoritats militars es feren les següents preguntes: ¿Els regiments poden portar a les noves casernes, netes i polides, l'utilitatge vell i ple de brutícia fins ara emprat a les velles? ¿Els soldats poden instal·lar, en els magnífics i assolats dormitoris, els podrits llits de pots i banes que ara utilitzen? ¿Seran adients amb les cambres de bany i dutxes els atuells vells de les casernes antigues? La resposta forçosament havia d'ésser negativa. Forçosament, en passar als nous edificis, els regiments havien d'estrenar nou mobiliari i... heus ací el problema.

—Problema econòmic?
—Naturalment. Cada regiment afectat pel t. aellat ha fet el corresponent pressupost per tal d'esbrinar quant costaria la construcció de llits i armaris individuals per a la tropa, a

base de llits de ferro, còmodes, dotats de somier, i armaris espaiosos, de fusta blanca. Hom calcula el tipus de cinquanta pessetes per individu, i pot assegurar-se que el pressupost total per a cada regiment és d'uns trenta mil duros, o sigui una despesa global de prop de tres milions de pessetes.

—¿No corren les despeses de les noves casernes a càrrec de la Junta d'Aquartermament?
—Les despeses de construcció, sí; però no les d'habilitació i utilitatge. El general Batet, en la darrera reunió de la Junta, hi va portar el problema; però la Junta va opinar que la despesa que la solució d'aquest significava, no corresponia a l'esmentat organisme. Aleshores fou quan el general Batet, recordant que en els nous pressupostos de Guerra hi ha una grossa partida per a mobiliari i material, decidí anar a Madrid per tal de recabar del senyor Azaña que d'aquesta partida se'n destini la quantitat necessària per tal que les noves casernes de Barcelona, legítim orgull de l'exèrcit espanyol, siguin dotades de material i mobles adients. En baixar ahir, a la nit, del tren, el general Batet va dir que estava satisfet de les seves gestions i que aviat els nous edificis militars seran inaugurats amb tota la dignitat deguda. Això sembla indicar que la petició del general Batet ha estat, com era d'esperar, atesa.

Això és el que, sobre el viatge del cap de la quarta regió a Madrid, ens ha dit qui pot saber-ho.

Aquest migdia, en entrar a la reunió de la Junta d'Aquartermament i urbanització celebrada a la Casa de la Ciutat, hem demanat al general Batet la confirmació d'aquest optimisme. El seu somriure, satisfet, ha estat una eloqüent resposta.

QUE NO SEGUEIXIN L'EXEMPLE

Un director de diari és condemnat a escombrar l'escala de la Prefectura de Policia

Un telegrama que publiquen els diaris d'aquest matí: "Teheran, 20. — El director d'un diari intitulat "Kushesh" ha estat condemnat a escombrar l'escala de la Prefectura de Policia.

Sembla que aquest càstig li ha estat imposat per haver adreçat un telegrama al rei felicitant-lo per la destitució de Teymurtash, ministre de Justicia."

En llegir això sols se'ns acut pensar si al senyor Ibáñez, cap de Policia, i el senyor Anguera de Sojo, President de l'Audiència, se'ls ocorregués seguir l'exemple. Ja ens hi veiem escombrant l'escala!

Denúncies per amenaces de mort

A Prefectura de policia s'han presentat gran nombre de denúncies de propietaris de tallers d'ebenisteria, els quals són amenaçats de mort per telèfon si continuen treballant sense haver acceptat les bases.

El Govern Civil de Barcelona ha estat ofert al conseller de Governació, Sr. Terradelles

Aquest accepta, en principi, d'acord amb el senyor Lluhi. — El senyor Macià es reserva la seva opinió

EL SENYOR MOLES A LA GENERALITAT

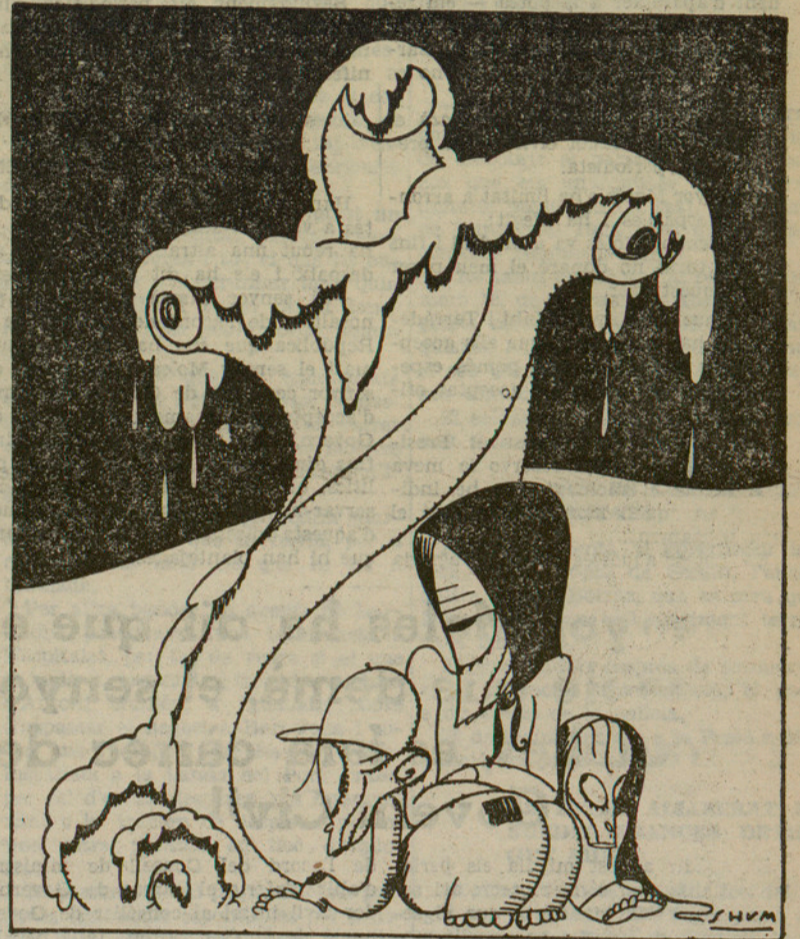
Aquest matí ha estat al Palau de la Generalitat el Governador civil, senyor Moles. Ha visitat primerament el conseller de Governació, senyor Terradelles, amb el qual ha celebrat una llarga entrevista.

Seguidament, el senyor Moles, acompanyat del senyor Terradelles, ha visitat el cap del Govern de la Generalitat, senyor Lluhi i Vallescà, i després s'ha dirigit a la residència del senyor Macià, on ha romàs una bona estona.

Hom atribueix, naturalment, aquesta visita al seu nomenament d'Alt Comissari del Marroc i a la provisió del Govern civil de Barcelona que, amb l'esmentat nomenament, resta vacant.

DIU EL SENYOR TERRADELLES

Davant la notícia publicada per tots els diaris del matí en el sentit que el Govern central havia ja signat el nomenament del senyor Moles per a l'Alt Comissariat del Marroc, tot disposant alhora que sigui ofert el Govern civil de Barcelona a l'actual conseller de Governació de la Generalitat, els periodistes han visitat aquest matí el senyor Terradelles, en el seu despatx de treball, on han estat rebuts immediatament.

L'ADAGI DE CADA ANY
"Any de neu, any de Déu."

(N. de la R.: No pas per als pobres.)

S'insisteix en la creença que hi ha presoners espanyols al Marroc

Logronyo, 21. — S'ha presentat a Alfaro un subjecte anomenat Manuel López Expósito, que és el que ha donat motiu a la campanya darrerament realitzada pel diari de Madrid, "El Imparcial", sobre l'existència de presoners espanyols al Marroc.

Aquest subjecte ha confirmat a Alfaro l'existència d'un nombre considerable de presoners, senyalant la xifra de 4.000 militars i 47 paisans.

Entre aquests presoners diuen que figura un capità anomenat López, i, efectivament, entre els desapareguts al Marroc, hi ha dit oficial d'infanteria, natural d'Alfaro.

Donà Antoni Manuel, dades d'un tal Josep Carbonell, germà d'un tinent alcalde d'Alfaro.

Assabentats d'això dit edil i altres regidors, parlaren amb Manuel i li lliuraren diverses fotografies de militars entre les que hi havia la de l'esmentat Josep Carbonell, al qual aquell identifià de seguida.

Encara donà aquest subjecte més dades, tals com que a un dels desapareguts de l'esmentat poble li mancava un tros de dit, i això és completament cert.

També ha dit que Carbonell, després de caure en poder dels moros, va escriure una carta a la seva família i encarregà a un moro la lliura al correu, fent-li avinent en la misiva que no sabia si arribaria a poder del destinatari per les circumstàncies en què fou tramesa.

La carta arribà i es troba a Alfaro, en poder del seu destinatari, comprovant-se que en les manifestacions de Manuel hi ha un fons de veritat indiscutible.

En resum, l'existència de presoners podrà ésser una fantasia però les dades que aquell subjecte ha facilitat són rigorosament exactes, segons s'ha pogut comprovar.

Des d'Alfaro s'ha telefonat a l'"Imparcial" donant compte de l'arribada prou.

DES DE LA PORTA DEL SOL

(RETAULE GROTESC)

Ja ha començat Galo Ponte la seva tasca periodística. Els primers treballs els titula De l'exili, i tot sovint parla de les amargors del terrible exili. I tot això perquè se l'ha condemnat a viure a Màlaga, no res menys que a Màlaga, lloc on hi passen l'hivern els potentats.

Però Galo Ponte no recorda que no es commogué el més mínim quan ell ordenava els exilis.

El senyor Rojo Villanova està preocupat, molt preocupat. La seva preocupació constant és Catalunya. I respecte a això ha dit:

—Estic francament desorientat. Segons l'Estatut, la representació del Poder central a Catalunya la té el President de la Generalitat i el senyor Macià no el representa com cal. Tantost s'obri el Parlament faré una interpellació.

Una cosa o altra havia de dir el celebrat graciós Rojo Villanova.

El senyor Maura ha dit: —No haig de demanar permís a ningú per actuar en política. No admeto tuteles ni de partits ni de periòdics. Amb que el deixin fer ja n'hi ha

JOSEP TERRADELLES

EL SENYOR LLUHI ES PARTIDARI QUE EL SENYOR TERRADELLES SIGUI GOVERNADOR CIVIL

D'acord amb ço que els ha aconsellat el senyor Terradelles, els periodistes han visitat el senyor Joan Lluhi i Vallescà, al qual han fet també preguntes en el mateix sentit exposat.

—Mireu —ha dit el senyor Lluhi— us diré com ha anat tot, i així us podreu fer càrrec del que hi ha d'aquest afer que ens ocupa.

—Aquest matí —ha seguit dient— m'han visitat, en el meu despatx, el Governador civil, senyor Moles, i el conseller de Governació, senyor Terradelles. El senyor Moles, a precís del senyor Terradelles, m'ha comunicat l'acord del Govern, redactat en termes afectuosíssims, per mitjà del qual es nomena Alt Comissari del Marroc el senyor Moles, i s'indica que es pregui l'actual conseller de Governació perquè accepti interinament el Govern civil de Barcelona, i en el cas que, per qualsevol causa, el senyor Terradelles no acceptés, se s'ofereixi el càrrec a l'actual president de l'Audiència, senyor Oriol Anguera de Sojo.

Ara bé; motivat per la importància política de l'acord esmentat, he cregut que calia, abans de decidir res, consultar amb el senyor Macià, la qual cosa em disposava a fer en aquest moment.

—El senyor Terradelles, acceptaria?
—Tant el senyor Terradelles com jo mateix, som partidaris d'acceptar interinament en principi, però com ja us he comunicat no es farà res definitiu que no ho aprovi el President de la Generalitat.

Així és que —ha seguit dient— jo m'he limitat a donar compte al senyor Moles de la meua satisfacció pels termes afectuosos i cordialíssims en què està redactat l'acord i que en principi em plavia la decisió, però que, malgrat la transmissió de poders executius que el President de la Generalitat ha fet en la meua persona creia indispensable donar oficialment el meu parer fins a conèixer l'opinió del senyor Macià.

—En cas d'acceptar el senyor Terradelles el Govern civil, dimitiria el càrrec de conseller?

—De cap manera, el Govern ja reconeix la compatibilitat i encara més tractant-se d'un càrrec interí.

Després d'aquestes paraules el senyor Lluhi i Vallescà s'ha acomiadat dels periodistes, rebent seguidament una comissió de matalúrgies i traslladant-se en acabar a la residència del President de la Generalitat.

EL SENYOR MACIÀ ES RESERVA LA SEVA OPINIÓ

Els periodistes han esperat en el despatx de la residència del President de la Generalitat fins que ha acabat l'entrevista que ha celebrat amb els senyors Lluhi i Vallescà i Terradelles.